

Kapucínský vrch

Je z něj podobně krásný výhled na město jako z protilehlé pevnosti Hohensalzburg. Schody nahoru ke kapucínskému kláštevu vedou z Linzer Gasse. Cestou míjíte jednodílná zastavení pozdně barokní křížové cesty. Ve výšce 573 metrů je Bavorská vyhlídka, v 608 metrech je Městská vyhlídka.

Mozartův rodný dům

Milovníci Mozarta si zde přijdou na své. Oba domy jsou veřejnosti přístupné po celý rok. Dům, kde Mozart později bydlel, je nově zrekonstruovaný. Nové umístění zde našlo i několik předmětů, které se v jeho rodném domě pletly do cesty valícím se návštěvníkům.

Mozartův rodný dům,
Getreidegasse 9, září až
červen
deně od 9 do 18 hodin.

Mozartovo bydlíště,
Makartplatz 8,
deně od 9 do 18 hodin.

kombinovaná vstupenka
platná v obou domech stojí
9 eur.

Snímek ČTK

→ které si můžete zabruslit. Za vstupenku zaplatíte 4,50 eura (dětí 2,20) a půjčení bruslí vás vyjde na dalších 5,50 eura (pro děti za 3,50).

Chodit pěšky Salcburkem je příjemné, protože v podstatě celé Staré město je pěší zónou, kde vás nebudou otravovat auta. A centrum není zase tak veliké – co je tady k vidění, dá se docela dobře prozkoumat za několik hodin. Od Mozartova pomníku pokračujte k rozlehlému Dómu. Přes jeho strohou fasádu ho nelze přehlédnout. Pojme deset tisíc lidí a hodí se na něj popis, že je stejně velký jako krásný. S výstavbou Dómu se započalo na kraji sedmáctého století, a byla to vůbec první stavba italského baroka na sever od Alp. Uvnitř chrámu najdete kryptu, ve které je hrobka arcibiskupů. Působivé jsou také tři portály – bronzové dveře, které představují víru, lásku a naději. Vchod do muzea vykopávek je z Rezidenčního náměstí.

Duch vánoc

Uprostřed prostranství před Dómem stojí Mariánský sloup, ale nyní není příliš k vidění. Je skryt do dřevěného bednění, aby přečkal bez úhony blížící se zimu. Ostatně probíjovat se

Pravé Mozartovy koule jsou od Fürsta

Na konci úzké Brodgasse, těsně předtím než ústí na Starý trh, stojí nenápadný dům s cukrárnou. Uvnitř ale bývá plno, sehnat ihned místo je dilem náhody. Proč? Odpověď je prostá: Přece to je Fürstova cukrárna, odkud pocházejí pravé Mozartovy koule.

Tyhle bonbóny jsou dnes po celém světě snad stejně známé jako hudba výtečného skladatele ze Salcburku, jehož jménem se honosí. "Vymyslel" je místní cukrář Paul Fürst dávno po Mozartově smrti v roce 1890. Jak? Udělal marcipánovou kuličku, obalil ji nugátovým krémem s oříšky, nabodl na špejli a nakonec namočil do čokolády. Mozartovy koule byly na světě.

A takhle na špejli si je ke kávě můžete dát i dnes. Za pouhých 0,80 eura. Jenom musíte vydržet. V cuk-

rárně zabírající dvě patra je pořád plno lidí, malé stolky jsou na sebe namačkané, a taky je tu trochu nakouřeno. Nechodí sem však jen turisté, ale i spousta místních.

Jak k tomu vlastně koule přišly, že nesou jméno božského Wolfganga Amadea? Podle některých turistických průvodců měl Fürst své cukrářství v asi